

117. Kristlikud korraldused osaduseks

Korraldused Vanas Testamendis

1. Küsimus: Mis olid seotud Jumala teenimisega Vana Testamendi päevil?

Piibel vastab – Heb.9,1: "Esimesel lepingul olid ju ka oma jumalateenistuse korraldused ja oma maine pühamu."

2. Küsimus: Milline oli keskseim jumalateenistuse korraldus kogu Vana Testamendi ajal?

Piibel vastab – 2.Ms.29,38-40: "Ja see on, mida sa pead ohverdama altari: alaliselt, iga päev, kaks aastast talle. Üks tall ohverda hommikul ja teine tall ohverda õhtul, ja kann peent jahu, segatud kolme kortli tambitud õliga, ja joomaohvriks kolm kortlit viina ühe talle kohta."

3. Küsimus: Kellele osutasid kõik Vana Testamendi ajal toodud ohvrid?

Piibel vastab – Ef.5,1.2: "Siis võtke nüüd Jumal enestele eeskujuks nagu armsad lapsed ja käige armastuses, nõnda nagu ka Kristus meid on armastanud ja on iseenese andnud meie eest anniks ja ohvriks, Jumalale magusaks lõhnaks."

4. Küsimus: Milline teine korraldus peale ohverdamiste oli väga olulisel kohal kogu Vana Testamendi ajal?

Piibel vastab – 2.Ms.12,21: "Ja Mooses kutsus kõik Iisraeli vanemad ning ütles neile: "Minge ja võtke enestele suguvõsade kaupa talled ja tapke paasatall.""

5. Küsimus: Keda sümboliseeris iga Vana Seaduse ajal tapetud paasatall?

Piibel vastab – 1.Kor.5,7: "Pühkige välja vana haputaigen, et oleksite uus taigen, nõnda nagu te oletegi hapnemata. Sest ka meie paasatall Kristus on tapetud."

Korraldused Uues Testamendis

6. Küsimus: Mis on kõige olulisem sõnum Uue Testamendi ajal, mida meil tuleb meeles pidada?

Piibel vastab – 1.Kor.15,3.4: "Sest ma olen teile kõigepealt teada andnud, mida ma olen saanud, et Kristus suri meie pattude eest kirjade järgi ja et Ta maeti ja et Ta üles äratati kolmandal päeval kirjade järgi."

7. Küsimus: Millise korralduse (sakramendi) kaudu saame me osa Kristuse surmast, matmisest ja ülestõusmisest?

Piibel vastab – Rom.6,3.4: "Või te ei tea, et nii mitu, kui meid on ristitud Kristusesse Jeesusesse, oleme ristitud Tema surmasse? Me oleme siis surmasse ristimise kaudu ühes Temaga maha maetud, et otsekui Kristus on surnuist üles äratatud Isa au läbi, nõnda meiegi käiksime uues elus."

Kol.2,12: "...kui teid ühes Temaga maha maeti ristimises, milles teid ühes üles äratati usu läbi, mis on tegev Jumala väes, kes Tema surnuist üles äratas."

8. Küsimus: Kelle kohta kehtib see korraldus?

Piibel vastab – Apt.2,38: "Aga Peetrus ütles neile: "Parandage meelt ja igaiüks teist lasku ennast ristida Jeesuse Kristuse nimesse pattude andekssaamiseks, ja siis te saate Püha Vaimu anni."

9. Küsimus: Kas sellest sakramendist osasaamisest sõltub meie õndsakssaamine?

Piibel vastab – Mrk.16,16: "Kes usub ja keda ristitakse, see saab õndsaks; aga kes ei usu, see mõistetakse hukka."

Märkus: Kristlik usuristimine toimub üks kord meie elus – meie usutee alguses. Selle kaudu saame me Jumala ja Tema rahva (koguduse) osadusse. Erandkorras, kui ristimine osutub võimatuks, piisab selleks ka usutunnistusest.

10. Küsimus: Millise korralduse (sakramendi) kaudu meenutame me alati Kristuse surma?

Piibel vastab – 1.Kor.11,23-26: "Sest mina olen Issandalt saanud selle, mis ma teilegi olen andnud, et Issand Jeesus sel ööl, mil Ta ära anti, võttis leiva ja tänas ja murdis ning ütles: "See on minu ihu, mis teie eest antakse. Seda tehke minu mälestuseks! Samuti Ta võttis ka karika pärast söömaega ning ütles: "See karikas on uus leping minu veres. Seda tehke nii sageli kui te iganes seda joote, minu mälestuseks! *Sest iga kord, kui te seda leiba sööte ja karikast joote, te kuulutate Issanda surma, kuni Ta tuleb!*"

Märkus: Osasaamisest (pühaõhtusöömaajast, Issanda lauast ehk armulauast) on inimene kutsutud osa võtma korduvalt (meie koguduses soovitavalt 4 korda aastas).

11. Küsimus: Milline hoiatus on antud seoses sellest sakramendist osavõtmisega?

Piibel vastab – 1.Kor.11,27-29: "Sellepärast: *kes iganes seda leiba sööb või Issanda karikat joob kõlvatult, sellel on Issanda ihust ja verest süüid.* Aga inimene katsugu ennast läbi ja nõnda söögu ta seda leiba ja joogu sellest karikast; sest kes sööb ja joob, see sööb ja joob enesele nuhtlust, kui ta enesele ei anna aru sellest ihust."

Märkus: "Kõlvatult" söömine ja joomine ei tähenda mitte mingil juhul oma patususe tunnetamist ja tundmist, et ma ei vääri Jumala halastust ja armu. Selline on just õige meelsus osasaamisele tulekul. Kõlvatult söömine ja joomine tähendab armulauast osavõtmist endale aru andmata, et Kristus suri minu eest, minu pattude pärast. See tähendab püha-õhtusöömaajast osavõtmist ilma patukahetsuseta, lihtsalt niisama kombe või moe või nalja pärast.

12. Küsimus: Millal seadis Jeesus sisse püha-õhtusöömaaja sakramendi?

Piibel vastab – Luk.22,14-20: "Ja kui tund kätte jõudis, istus Ta maha ja apostlid ühes Temaga. Ja Ta ütles neile: "Ma olen südamest igatsenud *seda paasatalle süüa ühes teiega, enne kui ma kannatan.* Sest ma ütlen teile, et ma ei söö enam sellest, kuni kõik on täide läinud Jumala riigis!" Ja Ta võttis karika, tänas ning ütles: "Võtke see ja jagage eneste vahel. Sest ma ütlen teile, et mina ei joo enam viinapuu viljast, enne kui tuleb Jumala riik!" Ja Ta võttis leiva, tänas ja murdis ja andis neile ning ütles: "See on minu ihu, mis teie eest antakse; seda tehke minu mälestuseks!" Samuti ka karika pärast õhtusöömaega ja ütles: "See karikas on uus leping minu veres, mis teie eest valatakse.""

Märkus: Jeesus asendas Vana Testamendi paasa-söömaaja Uue Testamendi püha-õhtusöömaajaga. Just Teda sümboliseeris iga Vana Seaduse ajal tapetud paasatall.

13. Küsimus: Millise teise korralduse andis Jeesus seoses osasaamise sisseseadmisega, mis aitab hästi valmistuda selleks pühaks sakramendiks?

Piibel vastab – Joh.13,1-5.12-15: "Aga enne paasapähi ... ja õhtusöömaajal olles ... tõuseb Ta üles õhtusöömaajalt ja võtab oma kuue seljast ja võtab rätiku ja vöötub sellega. Pärast seda *Ta valab vett vaagnasse ja hakkab pesema jüingrite jalgu ja kuivatama rätikuga, millega Ta oli vöötatud...*

Kui Ta nüüd nende jalad oli pesnud ja oma kuue oli võtnud, istus Ta jälle maha ja ütles neile: "Kas teate, mis ma teile olen teinud? Te hüüate mind Õpetajaks ja Issandaks ja ütlete õigesti, sest mina olen see. Kui nüüd mina, Issand ja õpetaja, teie jalad olen pesnud, siis *peate teiegi üksteise jalgu pesema.* Sest ma olen teile andnud eeskujuga, et ka teie nõnda teeksite, nagu mina teile olen teinud.""

14. Küsimus: Peale teenimisvalmiduse näitamise, mida pakub veel osasaamise eel üksteise jalgade pesemine?

Piibel vastab – Joh.13,8-10: "Peetrus ütleb Temale: "Eladeski ei või Sina minu jalgu pesta!" Jeesus vastas temale: "*Kui ma sind ei pese, siis ei ole sul osa minuga!*" Siimon Peetrus ütleb Temale: "Issand, mitte üksnes minu jalgu, vaid ka käed ja pea!" Jeesus ütleb temale: "*Kes on pestud, sellel ei ole vaja muud kui jalgu pesta*, sest ta on üldse puhas; ja teie olete puhtad, kuid mitte kõik!"

Märkus: Vastastikune jalgade pesemine enne osasaamist teenib osaduseks, kuid seda on nimetatud ka "miniristimiseks." Sellega me värskendame töötust, mille me tegime Jumalaga ristimisel.

15. Küsimus: Mida eeldab kristlikus osaduses olemine meilt iga päev?

Piibel vastab – 1.Joh.1,7: "Aga kui *me käime valguses*, nõnda nagu Tema on valguses, siis on meil osadus üksteisega, ja Jeesuse Kristuse, Tema Poja veri puhastab meid kõigest patust."

16. Küsimus: Oled sa valmis täitma kristlikke korraldusi, mis on seatud ristirahva osaduseks?

Minu vastus: